

U OVOM BROJU:**NAKON DUGE NOĆI...***Chuck Smith***BUDITE VARNAVA***Lapinni Akinyemi***ŽIVETI U
MATERIJALNOM SVETU***George Hawke***PET POJAVA KOJE MOGU
OBOGALJITI CRKVVU***J. Gerald Harris***BEZ KOMPROMISA (2)***Melodi Grin***misaone refleksije****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA****Uredništvo:***Jan Vareca**Janko i Marina Bako**Branko Milijašević**Vlatko i Jelena Dir**Ante Miliša***Tekstove priložili:***Jelica Makaji*

"I ponizi se narod moj, na koji je prizvano ime moje, i pomole se, i potraže lice moje, i povrate se od zlih puteva svojih, i ja ću tada uslišiti s neba i oprostiću im greh njihov, i isceliću zemlju njihovu." (2. Dne. 7:14 RDK)

Da li ste se ikad zapitali šta se dešava sa životima onih hrišćana koji zanemaruju ili odbijaju da se pokaju, zbog svojih greha? Takvi hrišćani vremenom postaju sve neposlušniji Bogu - silaze na put otpada, gube volju za Biblijom i molitvom, gube pomazanje, odbacuju Božje norme posvećenja, i sve tako... dok ne postanu kao oni "koji imaju obličje pobožnosti, ali su se odrekli njene sile" (vidi 2. Tim. 3:1-9).

Dalje, razmislite i o sledećem: ako je tako sa nepokajanjem, šta onda donosi iskreno pokajanje? Ono donosi obnovenje života! Ne samo duhovnog već života u svakom smislu, jer greh je oprošten i sila prokletstva je slomljena. Ono donosi "privlačnost", jer naši razrušeni odnosi kako sa samim sobom i drugima se usklađuju, jer kao oni koji su primili milost, možemo milost i pružiti (Lk. 19:8). Donosi radost i mir! Donosi Božju stvarnost u našu blizinu, sam Bog se raduje nad nama (Lk. 15:10).

Dragi naši čitaoci,

poziv na preispitivanje vlastitog pokajanja je snažan izazov za svakoga od nas, i on može veoma da uznemiri "duhove koji imaju obličje pobožnosti". Ali ovo je polazna tačka za građenje Božjeg Carstva, kako u nama, tako i oko nas. Ako je naše pokajanje dovoljno temeljito da pokrene lavinu promena unutar našeg bića, onda možemo verovati da ćemo videti više predanih hrišćana, žive crkve i probuđenje u našoj zemlji.

Vaša, SIONSKA TRUBA.

NAKON DUGE NOĆI...

Chuck Smith

Nakon duge noći...

Vreme je za povratak Sina!

"I znajući ovo vreme da je već čas došao da ustanemo od sna; jar nam je sad bliže spasenje nego li kad verovasmo. Noć prođe, a dan se približi: da odbacimo, dakle, sva dela tamna, i da se obučemo u oružje videla. Da hodimo pošteno kao po danu: ne u žderanju i pijanstvu, ne u kurvarstvu i nečistoti, ne u svađanju i zavisti; Nego se obucite u Gospoda Isusa Hrista; i telu ne ugađajte po željama." (Rimljanima 13:11-14)

Isusu Hristu nikada nije bila namera da Njegov narod bude iznenađen Njegovim dolaskom. Njegova je namera da budeš u potpunosti upoznat sa vremenom Njegovog dolaska, kako bi bdio, čekao i bio spreman kada se On vrati. Kada Sveto pismo govori o Njegovom dolasku, koje će biti poput *"Iopova u noći"*, to se ne odnosi na način na koji će Crkva doživeti Njegov povratak, već na način na koji će ga svet videti. Hristov dolazak će potpuno iznenaditi svet, ali ne i hrišćane. Pavle je rekao: *"Ali vi, braćo, niste u tami da vas dan kao lupež zastane. Jer ste vi svi sinovi videla i sinovi dana"* (1. Solunjanima 5:4,5)

"Poznavanje vremena". "Deca svetla" znaju da je Gospodnji dolazak vrlo blizu. Znamo da živimo u vremenu koje je blizu kraja, jer je Gospod dao toliko dokaza i potvrda kroz događaje u svetu oko nas - znakova čija je svrha da nas upozore na čas i dane u kojima živimo. Da su Jevreji u Isusovo vreme znali vreme Njegova dolaska, nikada Ga ne bi odbacili već bi ga primili. Zaista, trebalo je da traže svog dolazećeg Mesiju upravo one godine kada je Isus Hrist ušao u Jerusolim. Da su čitali Pisma i bili ispravno poučeni Reči, tačno bi znali kada je Mesija trebalo da se pojavi. Danilo je objavio da ima proći 483 godine otkada je izdata naredba da se obnovi i popravi Jerusolim za dolazak Mesije Princa. S obzirom da je ova naredba izdata 445. godine pre Hrista, trebalo je da traže svoga Mesiju tačno 483 godine - kada je i stigao. Danilo je primio ovo proročanstvo dok je čitao Pisma. Znao je da je dramatična godina blizu. Proučavajući Pisma Danilo je bio upoznat da će, prema proroku Jeremiji, 70 godina jevrejskog ropstva uskoro

završiti. U Jeremiji 25:11 se kaže, *"i ti će narodi služiti caru vavilonskom sedamdeset godina."* Nakon prilično jednostavnog računanja, Danilo je znao da je došlo vreme Izraelovog povratka. Počeo je moliti i tražiti Gospoda da mu pomogne u ostvarenju uloge koju je on imao u povratku naroda u svoju zemlju.

Zato što je poznavao Pisma, bio je upoznat sa svetskim događajima oko njega. Ako si u Pismima, i ako proučavaš Božju Reč, onda bi i ti trebao biti svestan događaja koji se događaju u svetu oko tebe. Imaćeš tu privilegiju da znaš šta oni stvarno znače!

Problem sa Jevrejima u Hristovo vreme je bio upravo u nepoznavanju Pisma. Kada je Hrist došao oni ga nisu očekivali. Očekivali su da će njihov Car doći sa svim carskim znacima na belom konju od megdana, ili u velikoj kočiji. No, u Pismu jasno stoji, *"Car tvoj ide k tebi, pravedan je i spasava, krotak i jaše na magarcu, i na magaretu, mladetu magaričinom."* (Zaharija 9:9). Hrist je stigao jašući na magarcu, a oni su to prezreli.

Danas vidimo ljude koji su izuzetno upućeni u toliko područja, no u potpunosti zaboravljaju činjenicu da smo blizu samog kraja linije!

Nema razloga da ijedan istinski vernik bude iznenađen kad se Isus vrati. Kao što je Božja Reč dala puno znakova i indikacija u vezi Njegovog prvog dolaska, takođe nam daje puno znakova i indikacija kroz događaje koji su upozoravajući predznaci Njegovog drugog dolaska.

Kada sam neki dan uzeo da pročitam novine, šest od sedam članaka na naslovnoj stranici su imali proročansko značenje! Prorečeni su u Pismima kao događaji u vremenu povratka Isusa Hrista. Sve oko nas su znakovi i indikacije da je Gospodnji dolazak pred vratima.

Upozorenje

Neki dan mi je prišla devojkica i pokazala mi svoju ruku. Po celoj ruci joj je bio osip. Rekla mi je: "Ovo je ispunjenje biblijskog proročanstva! Bila sam kod svog doktora, koji mi je rekao da je taj osip rezultat ultravioletnog zračenja. Rekao mi je da ima puno slučajeva iritacije kože zbog ultravioletnog zračenja, zbog trošenja ozona u atmosferi".

Ako su svi oni koji su nas upozoravali o opasnostima aerosol goriva u pravu, a mi i dalje nastavimo uništavati ozonski omotač, za 20 godina se nećeš usuditi izaći u prodavnicu po suncu bez zaštitnog odela. (Vidi Otkrivenje 16:8-9)

Prema jednoj interesantnoj knjizi koja govori o ovim nevoljama, naučnici su različite faktore i podatke u vezi sa svetom, stanovništvom sveta, opskrbljivanjem hranom, mogućnošću uzgajanja hrane, i slične faktore, uneli u kompjuter. Svaki put kad su sve ove informacije bile unešene u kompjuter kako bi se dobile informacije o nagađanjima, kako će svet izgledati za 20 godina, kompjuter bi rekao: "Svet ne može opstati tako dugo... nema dovoljno goriva da dospete do tamo... ozon će biti potrošen do te mere da će život biti u potpunosti ugrožen... broj stanovnika na zemlji će biti toliko velik da ga se neće moći efikasno prehraniti."

Zaista, samo će ove godine više od 15 miliona ljudi umreti od gladi. Dvoje od troje ljudi koji se rađaju patiće od trajnog oštećenja mozga zbog nedostatka proteina u njihovoj ishrani tokom godina njihovog razvoja.

Radi se na izgradnji egzotičnih super oružja. Koliko dugo možemo izdržati pre nego se jedan od njih aktivira bilo namerno, bilo slučajno. Teroristi u Evropi govore o krađi nuklearnog materijala i njegovog korišćenja za sledeću pretnju. Postoje izumi koji su možda i gori od nuklearnog oružja. Bojni otrovi, nervni gasovi ili biološki agensi, koje teroristi mogu "smučkati" u nekoj garaži, a koji vas možda i neće ubiti, već učiniti bolesnima do kraja života.

Kakav će svet biti odsad pa za 20 - 30 godina? ... I ko želi da živi u takvom svetu?!

Kada govoriš o dolasku Gospoda i "velikoj nevolji" svet kaže: "Ti si zli prorok!". Ako mene pitate, mračna je ona poruka o našoj budućnosti koja dolazi od ekologa. Kad pogledam širom sveta, veliku utehu nalazim u spoznaji da neće puno vremena proći do Gospodnjeg dolaska! Gledam okolo i vidim metež. Vidim, kako Pismo kaže, *"metež naroda u nevolji."* Reč "nevolja" prevedena sa grčkog u stvari znači "bez izlaza." Ne znamo šta nam je raditi! Ekološki i ekonomski stručnjaci su zbunjeni kao i javnost. Ne žele priznati, jer se boje da ćemo se uspaničiti ako saznamo istinu.

Biblija kaže da je noć skoro potrošena, a da novi dan samo što nije svanuo. Noć zla, noć mizerije, noć tame u ljudskoj istoriji uskoro treba da se završi!

Kad sam se jutros probudio taman pre zore, pogledao sam napolje. Mogao sam videti tek nejasne obrise. Mogao sam razaznati konture obližnjeg drveća. Na istočnom nebu je počelo tek da sviće, taman da mogu da se krećem po sobi. Znao sam da neće proći mnogo vremena, a da će nebo postajati sve svetlije i svetlije. A onda će svanuti zora. Eto, tu su bili i znak i dokaz. Bleda svetlost na istočnom nebu rekla mi je da dan samo što nije stigao.

Kad smo moja žena i ja očekivali naše prvo dete, došli smo do dana za koji je doktor rekao da će to verovatno biti dan rođenja. No, dete se nije rodilo taj dan. Čekali smo još jedan dan. Ipak, nije se rodilo ni tad. Čekali smo i treći dan, no ni taj dan se nije rodilo. Naravno, da nisam bacio svoju kapu na pod i vikao na svoju ženu: "Prevarila si me! Ja ne verujem da ćeš ti imati bebu!" Ne. Još uvek sam verovao da beba dolazi. Postojali su pozitivni znakovi i dokazi. Nisam mogao reći ni dan ni sat rođenja. Nisam postao nevernik samo zbog toga što se rođenje nije dogodilo na dan kad smo mislili da će se dogoditi. U stvari, svaki dan koji bi prošao znali smo da je dolazak bebe sve bliži.

Gospod može doći svaki čas. Posle svakog dana koji prođe, znamo da smo mu sve bliže. Upravo na to je mislio Pavle kad je rekao, *"Jer nam je sad bliže spasenje nego li kad verovasm."* (Rimljanima 13:11)

Spremni

Znajući da je Gospodnji dolazak sve bliži, kako da živimo u ovim konačnim danima milosti? Pre svega, Pavle kaže, treba da odbacimo dela tame. Ta dela su opisana kao raskalašenost (tj. raspojasanost, bestidnost), pijanstvo (tj. zavisnosti), blud (tj. seksualni nemoral bez osećaja srama), svađe i zavisti.

Hrišćani koji žive u ovom zagađenom svetu su pod strahovitim pritiskom. Moja majka je obično govorila: "Sine, svaka mrtva riba može plutati nizvodno nošena strujom. No, samo živa riba može plivati uzvodno, kontra struji." Još je rekla: "Suočić ćeš se sa strujom zla, i najlakša stvar bi bila pustiti da te ona sama nosi. No, to bi potvrdilo samo da si duhovno mrtav." Rekla

je: "Budi živ za Boga. Budi živ za Hrista. Usudi se da plivaš protiv struje!" Bogu hvala za majke koje daju takve savete svojim sinovima.

S vremena na vreme, čujem svoju suprugu kako tiho jeca. Uđem u sobu da vidim šta joj je, a njene ruke joj prekrivale lice. Prelepa je i vrlo osetljiva osoba. Pred njom su bile novine. Toliko je osetljiva na ljude i na patnju, da kad pročita neke stvari koje se događaju u današnjem svetu, to je jednostavno cepa iznutra. Moja supruga ima previše saosećanja za tragične žrtve ovog ludog sveta u kom živimo. Ona plače za tim malim detetom koje je dobilo batina ili je bilo surovo mučeno a da čak i ne zna zašto. Ponekad moram ustati i isključiti televizor, jer je njena reakcija izuzetno snažna. Stvari koje ljudi rade su tako šokirajuće, da osećajnu osobu jednostavno cepaju iznutra. Žao mi je što su naša deca, nakon šta su bila tome izložena dugo vremena, izgradila imunitet prema nasilju naših dana. Oguglala su na zlo.

U svetlu ovih stvari, kako da hrišćanin živi? "Stavimo na sebe oklop svetla". Doslovna fraza na grčkom jeziku je "oružje svetla".

Jesi li znao da postoji oružje svetla? Istina je moćno oružje svetla. Koji moć ima vernik koji koristi oružje svetla u tamnom i zlom svetu, osoba koja se neće pokloniti Moleku, bogu tela, već koja energično stoji na biblijskim principima prkoseći korumpiranom društvu oko sebe.

Drugo moćno oružje svetla jest ljubav. Trebamo da stavimo na sebe ljubav i dopustimo Božjoj ljubavi da ispuni naša srca i naše živote.

Novi Dan sviće

Noć je gotovo potrošena... Veličanstveni Dan Gospodnji samo što nije svanuo!

Pavle nas dalje preklinje, "...obucite su u Gospoda Isusa Hrista". On je svetlo. Oh, da samo hodamo u Njegovoj snazi, u Njegovoj moći, i Njegovoj sili! Jedino kroz Njega imamo šansi u ovom svetu u kom živimo. Ako ne prisvojiš silu i snagu Isusa Hrista, ti si propao!

Ako veruješ da si samo proizvod slučajnih okolnosti, serije slučajnih evolucijskih promena, onda je tvoj život bez ikakvog smisla. No, život je stvaran. Život je ozbiljan. Grob nije hrišćaninov cilj. Izreka "prah si i u prah ćeš se pretvoriti" ne odnosi se na tvoju dušu!

Bog ima plan i svrhu za tebe. Obuci se u Isusa Hrista i otkrij slavan život koji Bog ima za tebe. Život sa smislom, život lepote, radosti, ljubavi, dok hodamo u Duhu, i postajući, kroz Njega, svetlo u ovom crnom, potamnelom svetu.

Ne opskrbljuj se kako bi ispunio svoje telesne želje. Ne ostavljaj ni mogućnost za to. Uradiš li to, to jednostavno može preuzeti kontrolu i moć nad tobom. Poznavajući vreme, krajnje je vreme da se probudimo. Skoro je svršeno. Plač se već čuje. *"Eto ženika gde ide, izlazite mu na susret!"* Isus je rekao, "Budite spremni!" - jer su samo oni koji su bili spremni otišli na svadbenu večeru! (Matej 25:6). ◀

Delovi iz knjige: Chuck Smith, "ANSWERS FOR TODAY".

BUDITE VARNAVA

Lapinni Akinyemi

Nakon što su ljudi proveli izvesno vreme sa vama, da li su ohrabreni da više služe Boga ili su obeshrabreni, depresivni i zbunjeni?

Zvao se Josif, ali su ga Apostoli prozvali Varnava, što znači "sin utehe" (Dela 4:36) Pun Svetog Duha i vere, on je ohrabrivao svakog novog vernika u Antiohiji da nastavi da sledi Boga (Dela 11:23-24). Očigledno je da smo danas u našim crkvama, u velikoj potrebi za ovim specijalnim darom koji je Varnava imao. Potrebno nam je ohrabrenje za nove poduhvate u misiji i službi, ohrabrenje da istupimo za Hrista i da dovršimo dobru borbu vere.

Koliko se od nas usudi da izjavi da smo pobednici kao Hrišćani? Svima nam je potrebno ohrabrenje. Znae kakav je to osećaj kada vam prijatelj kaže baš ono što vam je potrebno da čujete u vašim teškim trenucima, ili kada se nalazite na prekretnici a vernici vas ohrabruju da ostanete poslušni Božjoj volji. Njihova reč vam pomaže da ostanete jaki jer je to "reč izgovorena u pravo vreme" i "prigodne reči" (Pri. 15:23; 25:11).

Druga Korinćanima 5:18 nam govori: "sve je od Boga... (koji nam) dade službu pomirenja". Ali je žalosno to što tako često činimo baš suprotno,

služimo službu osude kroz žalošćenje braće koja su ranjena u borbi ili povređena u svom duhu. Možda se izgovaramo govoreći da ukoliko bi Bog želeo nekog Varnavu on bi ga i stvorio. Zapazimo da se on najpre zvao Josif. Dakle, kakogod da se zovete, još uvek možete da postanete Varnava i imate ovu službu.

Bog je koristio Varnavu pri osnivanju Crkve, kada je Varnava predstavio Pavla Apostolima i ubedio ih u njegovo istinsko obraćenje (Dela 9:27). On se spominje među Apostolima u Antiohijskoj crkvi (Dela 11:22-24). Njega i Pavla je Duh Sveti poslao na prvo misijsko putovanje. (Dela 13:2). Ohrabrivao je mladog sledbenika Jovana Marka koji je odustao na prvom putovanju da im se pridruži na drugom, čak iako je i Pavle, uzimajući u obzir njegov neuspeh, odbio da ga povede (Dela 15:38). Marko je na kraju njegove karijere postao koristan Pavlu (2. Tim. 4:11), čak štaviše je i napisao jedno od Evanđelja. Bez sumnje je njegov duhovni napredak bio rezultat Varnavine podrške. Stoga je čudno što ne postoji knjiga o Varnavi u Bibliji. On je pomagao drugima da razvijaju svoje darove i talente kako bi bili upotrebljeni na najbolji način. Njegovo ohrabivanje je promenilo mnoge živote.

Da li motivišemo, podržavamo i podstičemo ljude da razvijaju svoje talente i darove? Mi imamo moć da raširimo plamen ohrabrenja u drugima ili da ih ispunimo pesimizmom. Nakon što su ljudi proveli izvesno vreme sa vama, da li su ohrabreni da više služe Bogu ili su obeshrabreni, depresivni i zbunjeni? Takođe budite obazrivi da nikada ne navedete nekoga da čini nešto što je pogrešno. Rečeno je za grešnike da "utvrđuju sebe u zlim namerama" (Ps. 64:5). Neka vaše bodrenje uvek navodi ljude na dobar i plodan Hrišćanski život.

Bodrenje se iskazuje rečima ohrabrenja i molitvama za ispunjenje nečijih potreba. Može se iskazati i posetama bolesnima, starima, obeshrabrenima, zatvorenicima, siročićima i mnogim drugim usamljenim osobama. Možemo nekome biti na ohrabrenje time što ćemo mu posvetiti svoje vreme, talente i materijalna dobra sa kojima možemo da ispunimo njegove potrebe. Ustvari, svaki dar i talenat koji smo od Boga primili, može da nam koristi da razvijamo službu bodrenja.

Bog je naš najveći Tešitelj Svetim Duhom i On nam je dao službu ohrabivanja i pomirenja. Možemo da izlivamo balzam iscelenja Njegove

ljubavi koji će izmiriti ljude s Bogom i zaceliti njihove rane našim tešenjem. ◀

Izvor: Grace & Truth Magazine, Dec. 1999. Prevela: Jelica Makaji.

ŽIVETI U MATERIJALNOM SVETU

George Hawke

U početku je Bog stvorio svet, koji je u svakom pogledu bio savršen. No, Adamova je i Evina neposlušnost narušila Božje delo. Danas svako stvorenje jeca od bola i čezne za oslobođenjem iz svoga ropstva propadanju i smrti, te teži da živi u svetu slobodnom od greha. U budućnosti, Bog će suditi bezbožne, kao što je to učinio u Nojevo vreme, ali ovaj put uništavajući svoju tvorevinu vatrom, ne poplavom. A onda će je, kako je i obećao zameniti sa novom tvorevinom koja će biti savršena i slobodna od greha. (1. Mojsijeva 9:15; 2. Petrova 3:7-13).

To je gruba slika materijalnog sveta sastavljenog od atoma i molekula koje možemo videti, čuti, dotaknuti, okusiti ili pomirisati. Za život je neophodno da imamo vazduh za disanje, vodu za piće, hranu za jelo i stvari sa polja, rudnika, šuma i fabrika.

Postoje tri moguća ponašanja prema stvarima materijalnog tj. fizičkog sveta: možemo ih **idolizirati, prezirati, ili koristiti na slavu Bogu**. Hajde da malo razmotrimo sva gledišta i njihove posledice.

Idoliziranje materijalnog sveta

Drevni Egipćani su se klanjali suncu i reci Nil kao svojim bogovima. Takođe, imali su i svete životinje poput krave i krokodila. Sećate li se Aronovog zlatnog teleta (2. Mojsijeva 32:4). Imali su, takođe, svete planine i drveća, neki ljudi su se čak klanjali kipovima i hramovima.

Većina nas ne idolizira takve stvari danas, ali materijalizam dominira razmišljanjima mnogih. Na primer, mnogi veruju da se fizički svet stvorio sam od sebe; da nije bilo zasebnog Stvoritelja. Takođe, mnogi smatraju da su materijalna dobra i zadovoljstvo njihovi

najvažniji ciljevi u životu.

A šta Biblija kaže o tome? Prema Poslanici Rimljanima, ljudi koji se klanjaju idolima *"Koji pretvoriše istinu Božiju u laž, i većma poštovaše i poslužiše tvar nego Tvorca."* Takođe kaže da *"Kad se građahu mudri, poludeše."* (Rimljanima 1:25,22). Ovo znači da je odbacivanje Boga Stvoritelja svesna laž, kao što je i život za materijalna dobra i zadovoljstvo, takođe, laž. Takvi ljudi "se klanjaju" stvarima umesto Stvoritelju, i obožavaju ono šta je stvoreno umesto da obožavaju Tvorca. Ludi su što žive za nešto što ne mogu zadržati (Matej 6:19).

Ne bi trebalo da "trčimo za" materijalnim stvarima, niti da živimo za novac i imanje. Umesto toga, trebalo bi da smo zadovoljni sa onim što imamo (Matej 6:31-32; 1. Timoteju 6:8,17; Jevrejima 13:5). Bog zna za naše potrebe. Kako je naše vreme na zemlji kratko, ne smemo da se odajemo stvarima u našem životu (1. Korinćanima 7:31).

Šta je posledica ovakvog načina života? Život za imanje nam otežava da sledimo Hrista (Matej 19:23-24). Takvi ljudi koriste izgovor kako bi odbacili evanđelje (Luka 14:16-19). To, takođe, guši u hrišćaninu šansu i za duhovnim sazrevanjem (Luka 8:14). Danas je ovo, nažalost, tako očigledno širom sveta. Kao što i u životu žanjemo ono šta smo posejali, ovakva su ponašanja često rezultat posvećenosti materijalnom svetu (2. Korinćanima 9:6).

Upozorenja o našem ponašanju naspram novca se takođe mogu primeniti na materijalni svet: *"Jer je koren svih zala srebrojublje (ili ljubav za materijalni svet)."* (Matej 6:24).

Preziranje materijalnog sveta

Potpuno suprotno gledište je ono po kojem se materijalni svet prezire i na koji se gleda sa omalovažavanjem. Korene tog gledišta možemo videti još kod Platona, grčkog filozofa koji je živio 400 godina pre Hrista. Za njega su duša i um imali daleko veću vrednost od tela i prirode. A u prvim vekovima novoga veka, gnostici su mislili da je sve do materije zlo. Vrednovali su jedino nevidljivi duh i verovali da je telo bezvredno. Kontakt sa materijalnim svetom su sveli na minimum.

Hrišćanstvo se u srednjem veku, takođe, koncentrisalo na nebesko područje, tako da je

priroda izostala u njihovim umetničkim delima. Ovaj se pogled na svet uvukao i u neke oblike hrišćanstva danas, gde su jedini interes nebeske stvari, spasenje duše i dolazak u raj. Gde je vrlo malo naglaska na odgovarajuća zadovoljstva tela ili odgovarajuće korišćenje uma. Telesna osećanja i zadovoljstva se preziru i smatraju zlima.

A šta Biblija kaže o tome? U Kološanima 2:20-23, Biblija opisuje takve ljude kao one koji žive po mnogim pravilima i propisima. Imaju duge liste stvari za koje stoji "nemoj": "Nemoj hvatati! Nemoj okusiti! Nemoj dodirnuti" (stih 21.). Ovo su ništa drugo do mudrosti grešnih ljudi (stih 22.), a ne Božja namera za nas danas, jer nam Novi zavet daje opšte principe za život, a ne detaljna pravila. Setite se, Jevreji su imali najbolji paket zakona na svetu, ali nisu uspeli da ispoštuju sva zakonska pravila! Ova pravila mogu izgledati dobra. Možda će vas naizgled učiniti da izgledate veoma pobožni, da ste ponizniji i da imate kontrolu nad svojim telom. No, ta pravila zaista nemaju moć nad našim željama (stih 23.). A njihov rezultat je jedino ponos.

Posledica ovakvog načina života je lista beskorisnih pravila, jer naša unutrašnjost je ta koja upravlja nama, a ne spoljašnji svet. Ponašanje uma prema materiji je ono zlo, a ne materijalni svet (Matej 15:10-20; 1. Timoteju 6:10). Zapamtite, sve što je Bog stvorio je dobro (1. Timoteju 4:4). *"Jer naš rat nije s krvlju i s telom (materijalnim svetom), nego ... s duhovima pakosti ispod neba."* (Efescima 6:12). Dakle, materijalni svet niti je zao, niti je protiv nas; on je sa nama i deli s nama našu patnju i naše čežnje da budemo slobodni od uticaja greha (Rimljanima 8:18-23).

Korišćenje materijalnog sveta na slavu Božju

Ako materijalni svet nije idol kome treba biti posvećen, niti zlo koje treba prezirati, kako onda da posmatramo materijalni svet? Kao Božja tvorevina, bio je vrlo dobar; i iako je sada pokvaren grehom, još uvek Njemu pripada. Dakle, pokazuje Božju jedinstvenu moć (Rimljanima 1:20). Takođe, Bog je taj koji ga održava: *"I On je pre svega, i sve je u Njemu."* (Kološanima 1:17).

Adam je imao zadatak da radi u materijalnom svetu, da se brine za njega i da se iz njega

hrani (1. Mojsijeva 2:15-16). Kao posledica pada u greh, ovaj je posao postao težak i mnogi se bore da bi preživeli (1. Mojsijeva 3:17-19). Misao o potrebi rada za hranom ponavlja se u Novom zavetu (2. Solunjanima 3:10). Pavle je zahvaljivao Bogu za hranu pre nego šta bi jeo. Na isti način, trebali bi da smo zahvalni na fizičkim izvorima koje nam Bog daje (Dela 27:35).

Ljudi još uvek imaju nešto od Božjeg obličja, što im daje dodatnu vrednost (1. Mojsijeva 9:6). Bog voli sve ljude (Jovan 3:16), i celog čoveka, telo, dušu i duh. U stvari, Bog voli ljude više od ičega drugog u materijalnom svetu, a kako bi to pokazao - Bog je lečio njihove bolesti (Matej 4:23) i umro za njihove grehe.

Isus je imao telo i živio je u materijalnom svetu (Jevrejima 2:14). Naša tela i fizički svet će jednog dana biti transformirani, kao što se to dogodilo i sa Isusom nakon Njegovog vaskrsnuća (Rimljanima 8:18-12; Filipljanima 3:21). Telo vernika je poput hrama u kom živi Duh i koje je Bog kupio Isusovom krvlju. Dakle, svoja tela treba da koristimo na slavu Božju (1. Korinćanima 6:20). Isti princip se može primeniti i na fizički svet, kojeg su naša tela deo.

Od nas se traži da svoja tela posvetimo Bogu (Rimljanima 12:1), te nam je rečeno: *"Niti dajte udova svojim grehu za oružje nepravde; nego dajte sebe Bogu, ... i ude svoje Bogu za oružje pravde."* (Rimljanima 6:13). Ovde možemo videti kako se telo može posmatrati kao instrument ili alat, koji se može upotrebiti u dobre ili loše svrhe. Opet, isti princip se može primeniti na fizički svet.

To znači da treba slaviti Boga svojim načinom života u materijalnom svetu. Uz vođstvo Svetoga Duha, moramo biti sposobni raspoznati šta to znači za različita područja naših života, kao što su: rad, stanovanje, prevoz, briga za naša tela, rekreacija, sport, kako koristimo naš novac i dobra, prirodu i okolinu, umetnost, muziku, literaturu, filmove i TV. Koji su naši snovi i ciljevi?

Kako je Hrist koristio materijalni svet

Poučno bi bilo podsetiti se kako je Isus Hrist koristio fizički svet onim šta je rekao i činio, podučavajući duhovne principe i pomažući drugima. Parabole, metafore, poređenja i

ilustracije iz materijalnog sveta namerno su korišćene u Njegovom poučavanju učenika i ljudi. Na ovaj su način ljudi imali vizuelni utisak istine koja se poučavala i svaki put kada bi došli u kontakt sa nekim predmetom ili situacijom iz svakodnevnog života - setili bi se te istine.

Hrist je lečio bolesti, smirio oluju i nahranio gladne - za dobrobit ljudi. Naučavao je da Bog zna sve o našim okolnostima i da će nam omogućiti da zadovoljimo svoje materijalne potrebe (Matej 6:33; 10:30). Na isti način, bi i mi trebalo da se setimo kako koristiti materijalni svet i životne okolnosti kako bi podučavali duhovne principe. Pomoći drugima da zadovolje njihove materijalne potrebe na zemlji, deo je našeg poslanja kao Hristovih ambasadora na zemlji (2. Korinćanima 5:20).

Materijalni svet nije grešan svet

Biblija ponekad koristi termine "zemaljski" i "svet" kako bi opisala grešnu prirodu. Na primer, *"Mislite o onome što je gore a ne što je na zemlji."* (Kološanima 3:2,5). *"Ne ljubite svet ni što je na svetu"*, stoji u objašnjenju, misleći na grešne želje, požudu i hvalisanje (1. Jovanova 2:15-16). Takođe, "zemaljska" mudrost se spominje kao "neduhovna", "od zloga" (Jakov 3:15) te "ljubomora i prepiranje" kao "zemaljsko" (1. Korinćanima 3:3).

Ovo je primer metonimije - retoričke tehnike korišćenja jednog izraza u objašnjavanju drugoga značaja, koji je sa prethodnim značenjem na određeni način povezan. Na primer: "kruna" umesto "kralj". To je figurativan govor, poput metafore, gde reči nemaju svoje doslovno značenje. Ovde su reči povezane, jer je greh ušao u svet preko Adama i Eve, koji su stvoreni iz fizičkoga sveta (Rimljanima 5:12; 1. Korinćanima 15:47). Stoga, kada se reči "zemaljski" i "svet" koriste na ovaj način - one znače "grešni", ne "materijalni". Te se reči suprotstavljaju reči "nebeski", koja se koristi metonimički, a znači "božanski", kao šta je Hrist sišao s nebesa kako bi nam doneo božanski život (Filipljanima 3:19-20; 1. Korinćanima 15:45-49). Konfuzija oko ove razlike može nas navesti da preziremo materijalni svet smatrajući ga zlim.

Dvojno državljanstvo

Iako Biblija kaže da su vernici stanovnici

nebesa (Filipljanima 3:20), trenutno živimo na planeti Zemlja. Naš boravak ovde jeste relativno kratak i naša planeta ima ograničenu budućnost (2. Korinćanima 4:18; Jevrejima 1:10-12). S obzirom na našu sudbinu, moguće je smatrati nas strancima koji su samo u poseti Zemlji (1. Petrova 2:11), tj. ona nije zaista i njihova domovina.

Fizički svet nije idol kome se treba posvetiti; to je laž koja za rezultat ima zlo ponašanje. Takođe, fizički svet nije zlo koje treba prezirati; ovakvo ponašanje kao rezultat ima listu beskorisnih pravila. Biblija nam pokazuje da materijalni svet treba biti pravilno vrednovan i korišten kako bi se njime izražavala čast Bogu. ◀

Izvor: *Grace & Truth Magazine*, September 1999.
Preveo: Ante Miliša.

PET POJAVA KOJE MOGU OBOGALJITI CRKVV

J. Gerald Harris

Gospod Isus Hrist ljubi Crkvu, i sebe samog je dao za nju. Stoga je više nego očigledno da On želi da ta Crkva bude i zdrava i vitalna. Đavo mrzi Crkvu i od njenog nastanka ju je udarao svim mogućim oružjima iz svog đavolskog arsenala u nastojanju da obogalji njeno svedočanstvo i delotvornost u svetu. Dopustite mi, da spomenem pet pojava koje slabe Crkvu i zasigurno umanjuju njenu delotvornost.

1. Skandalozno rukovodstvo

Kada se među crkvenim rukovodstvom desi nemoral uzrokovan požudom ili pohlepom, rezultati su razarajući. I baš radi toga, pastori, crkveno osoblje i laičke vođe poput đakona moraju živeti životima koji sadrže telesnu čednost, moralnu čistoću i duhovni integritet.

Bio sam pastor u crkvi, koju je "obeležio" jedan član osoblja kriv zbog nemoralna najgore vrste. Rezultati njegovog greha su imali razarajući učinak, ne samo na njega samoga, već i na njegovu porodicu, prijatelje, crkvu, pa čak i na

širu zajednicu. U stvari, crkva verovatno i dan danas nosi "pečat" zbog tog gnusnog greha. Postoje pretpostavke, da će crkvi trebati možda čak cela generacija kako bi prevazišla ponižavajuće i nečasne ožiljke koje je zadobila zbog bolnih greha jednog člana osoblja.

2. Neskladan član

Ovde ne govorim o osobi koja povremeno iskaže svoje nezadovoljstvo sa nečim. Mislim na osobu koja seje seme razdora među hrišćansku braću i sestre. Takav pojedinac može pastoru i te kako zagorčati život, blokirati odluke na crkvenom radnom sastanku, obeshrabit drugie crkvene članove, odbiti izgubljene, te prizvati zlokoban oblak nad čitavu crkvu.

3. Apatija

Vance Havner je rekao: "U svetu imamo anarhiju, otpadništvo u tradicionalnoj crkvi, a apatiju u istinskoj (*biblijskoj*) crkvi." Indiferentna, nemarna i mlaka crkva se Bogu gadi i to je čini bespomoćnom i nedelotvornom.

Jedan je pastor svakoga dana išao na železničku stanicu kako bi video jedan zapadni putnički voz, koji je prolazio kroz njihovo malo mesto svakog poslepodneva u pola pet. Jednoga dana ga je službenik koji radi na šalteru za izdavanje karata upitao: "Propovedniče, zašto dolazite svakoga dana samo da biste videli kako voz u pola pet kreće sa stanice?" Zabrinuti pastor mu je rekao: "Volim videti nešto što se miče napred, a da ja to ne moram gurati."

Ogroman broj ljudi u velikom broju crkava se jednostavno ne žele uključivati, ni u šta. Takva apatija obogaljuje smisao Hristove Crkve i paralizuje napore na izgradnji zdrave nebeske Crkve.

4. Nefleksibilnost

Neke crkve ne rastu, jer su njihove vođe nespremne na promene; tako su nepopustljivi, tako tvrdo podešeni za svoje vlastite načine, projekte, planove. Poznao sam članove nekih kućnih grupa koji su bili gotovo "venčani" za svoju grupu. Oni se nikada ne bi složili da služe bilo gde drugde, tj. da presele u drugu grupu, ili

pomognu u osnivanju neke druge nove grupe.

Neke crkvene grupe (*službe*) imaju svoj vlastiti budžet kako bi mogli kupiti svoje vlastite stolice, pokriti čilimima svoje razredne prostorije, kupiti svoj vlastiti televizor da bi mogli gledati nekog propovednika, umesto da njihov učitelj predaje lekciju. Takva grupa je poput seoskog kluba i u većini slučajeva, posetioci i novi članovi nisu dobrodošli, osim ako su "provereni".

Gordon Venturella kaže: "Nefleksibilnost vodi ka idolopoklonstvu; i promena je jedini put od sebičnosti ka služenju." Uprkos tome, toliko crkava je nefleksibilno, i nevoljno da se menja. Biti fleksibilan nije isto što i činiti kompromise, već biti otvoren za nove mogućnosti sa Bogom.

5. Besmislenost

U jednoj crkvi, koja je zbog malog članstva bila pred zatvaranjem, na crkvena vrata je stavljen natpis na kojem je pisalo: "Ostali bez posla, jer nismo znali šta nam je posao."

Thomas Carlyle je rekao: "Čovek bez smisla postojanja je nalik brodu bez radara, nalik je skitnici, ničemu, nečoveku. Daj svom životu smisao, i imajući ga, uposli svoj um i mišiće svom snagom kako bi obavljao posao koji ti je Bog poverio." Isto važi i za crkvu. U Pričama Solomonovim stoji: "Bez objave, razuzdava se narod..." (Izreke, 29:18 Šarić)

* * *

Dragi čitaocu,
da li "tvoja crkva" izbegava probleme koji obogaljuju Hristovu Crkvu? ◀

BEZ KOMPROMISA (2. deo)

Melodi Grin

(Nastavak iz prošlog broja.)

Jedan od prvih ljudi koje je Kit nazvao bio je Vinki. "Dogodilo se! rekao mu je. "Doživljavamo moćni Božji dodir! Probudjenje je u našoj crkvi!"

U međuvremenu se po mestu proneo glas i neki

ljudi iz Vineyarda su počeli dolaziti na naše sastanke. Čak su došle i neke komšije. Rezultat je kod svih bio isti, duboka osuda greha i sveži dodir Gospodnji.

Jedne nam je večeri u posetu stigao brat iz druge crkve i govorio nam o Božjoj požrtvovanoj ljubavi. Na kraju svoje poduke, sa nama je podelio jednu svoju priču. A priča je o jednom čoveku čiji je posao bio da podiže i spušta pokretni most, kako bi putnički vozovi mogli preći preko dubokog kanjona. Ovaj čovek je imao samo jedno dete, sina kojeg je izuzetno voleo. Jednog dana on je dečaka poveo sa sobom na posao. Mali je odlutao do mosta, a da to njegov otac nije primetio.

Skoro nakon toga, otac je čuo sirenu sa dolazećeg voza. Gurajući polugu kako bi spustio most, pogledao je kroz prozor i video kako mu je sin otpuzao sve do teških šina na mostu. Ako povuče polugu, sin će mu biti smrskan!

Ostalo je samo par sekundi za odluku. Ako ne spusti most stotine ljudi će poginuti, kćeri i sinovi koje neko voli. Duboko je udahnuo i dok mu je srce vrištalo od bola, povukao je polugu.

Oduzeti otac je bespomoćno gledao kroz prozor, i udario u njega sa obe pesnice i pucajući od bola, dok je voz preletao preko mosta. Putnici su ga videli i mislili da im on to maše, te su mu uzvraćali mahanjem, ne shvaćajući koju je cenu ovaj otac upravo platio za njih - za njihove živote.

Kad je priča bila završena, sva lica su izgledala kao potpuno paralizovana. Kad se sastanak završio, odjednom sam počela da plačem. Otrčala sam napolje u crnu noć, bacila sam se na kolena, očima punim suza. Još uvek nisam doživela svoj "proboj probuđenja" poput svih ostalih, no nakon ove priče tako sam osećala srceparajući bol "tog Oca". U svojim mislima, na onim šinama mogla sam zamisliti svog sinčića kovrdžave kose, mog malog Josiju.

"O Gospode," plakala sam, "molim te, pomози mi da barem malo shvatim, koliko Te je koštalo poslati svoga Sina na zemlju. Žao mi je šta sam Tvoju žrtvu uzela zdravo za gotovo, ne voleći Te na način na koji zaslužuješ biti voljen. Molim Te, oprosti mi!"

Sledećeg sam dana napustila sastanak i otišla da sednem u svoj auto parkiran blizu škole.

Odlučila sam da neću izaći dok ne doživim svoj duhovni "proboj". Ako je to uspjelo Kitu, uspeće i meni. Nisam znala šta drugo da uradim.

Već sam napravila dugu listu greha, i podelila ih sa celom crkvom, kajući se Bogu i ljudima. Svima sam priznala da mi je ponekad znalo dosaditi živeti u zajednici hrišćana. Takođe, da sam se još uvek upinjala da dobijem priznanje za pisanje pesama, i koliko bi bila ponosna kada bi Kit na koncertu rekao, "Melodi i ja smo ovu pesmu napisali zajedno." Često je nedostajala želja za molitveni život i za vreme provedeno sa Božjom Reči. Takođe, priznala sam da sam zadržala najbolju dečiju odeću za Josiju, pre no što sam poslala sakupljenu (*humanitarnu*) odeću za Meksiko. Znam da sam povredila ljude ne govoreći im istinu u ljubavi i da sam ponekad bila puna osuda. Da budem iskrena, osuđivala sam čak i ovo probuđenje. Bila sam ljuta na Finija i ljubomorna na sve koji su počeli da izgledaju srećno, dok sam se ja osećala potpuno jadno. Osećala sam, da sam u velikoj zbrci.

Pomislila sam da se možda ne kajem na pravi način. Sedeći u autu, osećala sam se devastiranom zbog tame u svome srcu. Pitala sam se da li volim Boga? Možda Ga uopšte ne volim - možda ga nikad nisam ni volela. No, ono što me najviše prestrašilo bilo je da sam možda bila nesposobna da volim Boga. Pa, zašto bi onda On trebalo da voli mene, ili da mi oprost? Počela sam sa preispitivanjem svakog motiva svog srca i osećala sam kako padam u duboku jamu očaja.

Nakon nekog vremena Kit je došao da razgovara sa mnom. Koliko god je želeo da i ja doživim "proboj", nije smatrao da to treba da se desi na "kampovanju" u parkiranom automobilu. "Mel, zašto se sada ne vratiš u kuću."

"Ne mogu. Ja čak ne znam volim li uopšte Boga. Kako da ovakva idem na molitveni sastanak?"

"Mel, ti voliš Boga. Znam da voliš. Možda se to tebi jednostavno neće desiti na isti način. Hajde, dođi unutra."

Vratila sam se u kuću, no nisam bila utešena. Videla sam grešnost svoga srca i osećala sam se rascepljenom iznutra prema napolje. Nisam razumela zašto je mene Gospod "zaobišao".

A onda je konačno došao trenutak kada sam

jednostavno morala popustiti i nastaviti dalje - bez radosnih osećanja i sa mišlju da možda i nisam hrišćanka. Bog se verovatno ne bavi svakim na isti način, pokušavala sam da objasnim sama sebi. Ali opet, možda sam se samo osećala kako sam ostavljena iza, u tami. Bila sam odlučila da ću služiti Bogu i u toj tami, isto onoliko koliko mu ostali služe u svetlu, bila ja ili ne bila stvarno spašena.

Nekoliko dana kasnije, kada je intenzitet svega malo popustio, izgledalo je kao da se Gospod približio našoj zajednici na neverovatan način. Kasnije smo uvek govorili o ovom vremenu kao o "probuđenju". Čarls Fini je definisao probuđenje kao "novi početak poslušnosti Bogu" i to je ono što se upravo nama definitivno dogodilo. To je bilo vreme životnih promena za sve nas, uključujući i mene, iako su moja sećanja na to vreme bila malo bolna.

Kit je, takođe, znao da su njegove izjave o tome kako je "upravo spašen" rezultat njegovog crno-belog gledanja na stvari. Jednostavno mu je bljesnuo hod sa Bogom, koji je zahtevao dublju posvećenost. Bilo je to kao da nikada pre nije svoje srce celo dao Gospodu. Rekao je: "To je kao da se rodiš ponovo, ... ponovo!" ◀

Izvor: Last Days Ministries.

misaone refleksije

ODVOJ VREME

nepoznati autor

Odvoj vreme da razmišljaš
to je izvor snage.

Odvoj vreme da čitaš
to je osnova mudrosti.

Odvoj vreme da se igraš
to je tajna mladosti.

Odvoj vreme za tišinu
to je prilika da tražiš Boga.

Odvoj vreme da posmatraš
to je prilika da pomogneš drugima.

Odvoj vreme da voliš i budeš voljen
to je najveći Božji dar.

Odvoj vreme da se smeješ
to je pesma duše.

Odvoj vreme da budeš ljubazan
to je put do sreće.

Odvoj vreme da sanjariš
od toga je sastavljena budućnost.

Odvoj vreme da se moliš
to je najveća sila na svetu.

DESET DAROVA KOJI TE NEKOŠTAJU NI PARE! *nepoznati autor*

DAR SLUŠANJA
Jeste, ali moraš zaista da slušaš. Bez
prekidanja, bez predrasuda, ne planirajući kako
ćeš odgovoriti. Samo da pažljivo slušaš.

DAR SMEHA
Isecaj karikature. Prepričavaj članke i smešne
priče. Neka tvoj moto bude: "Tako se rado
smejem zajedno s tobom, volim kada te
nasmejem."

DAR PISANJA PORUKA
To može biti i najjednostavnija poruka,
tipa: "Hvala za pomoć" ili čak ceo sonet. Kratku,
rukom pisanu, poruku neko će možda pamtiti
celog života. Štaviše, ona će možda i život
nekome promeniti, a ako ne - barem ulepšati taj
dan.

DAR IZRAŽAVANJA KOMPLIMENTA
Jednostavne i iskrene reči, "Izgledaš tako lepo
u crvenom"; "Sjajno si obavio posao" ili "Ovo je
bila divna večera" - mogu nečiji dan da učine
vrednim sećanja, da se osećaju dobro i
prihvaćeno.

DAR LJUBAZNIH DELA
Skreni svakoga dana sa svog uobičajenog puta,
da učiniš neko ljubazno delo, nekome kome to
treba.

DAR SAMOĆE
Ima trenutaka kada nam ništa nije milije nego
da nas ostave na miru. Pobrine se da imaš
vremena za ovakve trenutke, a prenesi i
drugima taj dar samoće - shvati ih kada oni žele
biti sami.

DAR VEDROG RASPOLOŽENJA
Najlakši način da se dobro osećaš jeste
upućivanje ljubaznih reči i osmeha; zaista, nije
teško reći "zdravo", "dobar dan" ili "hvala".

DAR LJUBAVI
Budi velikodušan s odgovarajućim zagrljajima,
poljupcima, tapšanjima po leđima i držanjem za
ruke. Neka ovi mali postupci ukažu na ljubav
koju gajiš prema rodbini i prijateljima.

DAR ODMORA
Nađi sebi vremena za sebe, vreme kada ćeš da
radiš ono što voliš, da budeš svoj. Neka tvoj
"hobi" postane tvoj mali kreativni odmor, vreme
kada "puniš svoje baterije".

DAR SPASENJA
Ovo je najveći dar koji imaš i koji možeš
drugima da preporučiš. Imaš mogućnost da
živiš u zajedništvu sa Bogom, da komuniciraš
sa Njime, da primaš Njegove blagoslove i
vođstvo, da budeš dete Božije: "A svima, koji ga
primiše, dade moć da postanu deca Božija, -
onima što veruju u njegovo ime, koji se ne
rodiše od krvi, ni od volje tela, ni od muževljeve
volje - nego od Boga." (Jovan 1:12-13)

Smešna strana...

JESI LI HRIŠĆANIN?

Mali Jovica rešio da ode na kupanje. Došetao je
do gradske plaže i zastao na trenutak i počeo je
ispitivački da posmatra ljude koji su se tu našli.
Ispod jednog velikog suncobrana primetio je
jednu bakicu kako sedi. Uputio se pravo ka njoj.

"Dobar dan. Recite mi, jeste li vi hrišćanka?",
zapitao ju je direktno.

"Da." odgovori ona iznenađeno.

"Da li čitate Bibliju svakoga dana i molite se?",
opet će Jovica.

"Naravno, to treba da rade hrišćani, zar ne?",
reče bakica.

"I idete svake nedelje u crkvu?"

"To se podrazumeva, dečače", nasmeja se bakica, na novo Jovicino pitanje.

"Dobro, sada imam još jedno, poslednje pitanje za vas. Kako glasi osma od deset Božjih zapovesti?"

"Osma zapovest je: 'ne kradi'", odgovori spremno bakica.

"Odlično! Čujte, ja sada idem malo u vodu, a vama ostavljam moj novčanik da ga pričuvate, važi?"

DESET STVARI KOJE MAMA NE ŽELI DA ČUJE

1. Direktor škole je rekao da bi baš voleo da te vidi.
2. Ali zašto tata sme stalno da koristi tu reč a ja ne?
3. Koliko košta popravka prozora kod komšije?
4. Mamice, oslikao sam tvoje bele cipele.
5. Naša mačka ne voli da se kupu u sudoperi.
6. Jesi li videla gde su pobegle moje bube?
7. Progutao sam zlatnu ribicu, ne znam kako se to desilo.
8. Tvoj karmin mnogo bolje crta od mojih bojica.
9. Naš pas uopšte ne voli da se oblači u tvoju odeću.
10. Namirisao sam mog psa tvojim omiljenim parfemom.

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net/>